

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 1016201242
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016201242.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a Mgr. Soni Pekarčíkovej v spore žalobcu: Sociálna poisťovňa, ul. 29. augusta 8 - 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti žalovanej: Mgr. Nikolette Gallovej, Hlavná 45, 931 01 Šamorín, správkyňa úpadcu HYDINÁR, a.s., ČSLA 1403, 908 45 Gbely, IČO: 31 421 792, zastúpenej DEDÁK & Partners, s.r.o., Carlton Savoy Courtyard, Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50 735 764, v konaní o určenie pravosti pohľadávok, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2019, č. k. 3Cbi/9/2016-138, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31. januára 2019, č. k. 3Cbi/9/2016-138 p o t v r d z u j e.
- II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave, ako súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zo dňa 31.01.2019, č. k. 3Cbi/9/2016-138 určil, že pohľadávky žalobcu vzniknuté z titulu nezaplateného poistného na sociálne poistenie za mesiac január 2016 vo výške 8.054,47 Eur a za mesiac február 2016 vo výške 3.206,84 Eur uplatnené v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava sp. zn. 23R/3/2015 ,sú pohľadávkami proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Žalobcovi proti žalovanému právo na plnú náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia krajský súd uviedol, že žalobou zo dňa 30.05.2016 sa žalobca domáhal, aby súd určil, že pohľadávka žalobcu vzniknutá z titulu nezaplateného poistného na sociálne poistenie za obdobie január 2016 vo výške 8.054,47 Eur a za obdobie február 2016 vo výške 3.206,84 Eur je pohľadávkou proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i/ zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len

„ZKR“).

3. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 08.02.2016, sp. zn. 23R/3/2015 (v súčasnosti 23K/9/2016) zverejneným v Obchodnom vestníku dňa 17.02.2016, bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Týmto uznesením bola súčasne ustanovená za správkyňu úpadcu JUDr. Nikoleta Gallová, Hlavná ul. 45, 931 01 Šamorín, zapísaná v zozname správcov Ministerstva spravodlivosti SR pod č. S1663. Prihláškou zo dňa 07.04.2016, doručenou správcovi dňa 14.07.2016 si žalobca v zmysle § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR prihlásil u správkyne pohľadávku 1 a pohľadávku 2. Správkyňa úpadcu listom zo dňa 02.05.2016 doručeným žalobcovi dňa 18.05.2016, poprela právny dôvod a výšku prihlásených pohľadávok 1 a 2. Žalobca s popretím pohľadávok nesúhlasil, a preto podal dňa 30.05.2016 žalobu o určenie pohľadávok 1 a 2. Z výpisu zo salodokonta bolo zistené, že v čase vyhotovenia mesačného výkazu bolo v pracovnom pomere úpadcu 35 zamestnancov, ktorých zamestnával, prideloval prácu a vyplácal mzdu a za mesiac február 2016 na základe predloženého mesačného výkazu zamestnával 34 zamestnancov, ktorých zamestnával, prideloval prácu a vyplácal mzdu.

4. Medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalovaná aj po vyhlásení konkurzu prevádzkovala podnik a sama na základe predložených mesačných výkazov uhrádzala poisťné na sociálne poistenie priebežne bez toho, aby si žalobca poisťné za jednotlivé mesiace po vyhlásení konkurzu prihlasoval listom ako pohľadávky proti podstate. Posledný výpis predložila žalobcovi za máj 2017 dňa 30.06.2017, so splatnosťou 30.06.2017, a teda do tohto obdobia bola hospodársky činným subjektom.

5. Žalovaná neuznála pohľadávky 1 a 2 za pohľadávky proti podstate s odôvodnením, že konkurz bol vyhlásený dňa 18.02.2016, teda nemohlo ísť o pohľadávky proti podstate, pretože pohľadávky vznikli za obdobie predchádzajúce vyhláseniu konkurzu v súvislosti s výkonom práce zamestnancov za obdobie január 2016 a časť mesiaca február od 01.02. do 17.02.2016, teda nie počas konkurzu. Správkyňa v popretí pohľadávky ďalej uviedla, že neuznáva právny dôvod, ani výšku pohľadávky 1 a 2 proti podstate, nakoľko má za to, že si ju mal žalobca prihlásiť v súlade s ust. § 28 ods. 1 a nasl. ZKR. Zároveň žalobcu vyzvala na podanie žaloby najneskôr v lehote 15 dní od doručenia výzvy o určenie právneho dôvodu a výšky pohľadávky proti podstate a poučila ho o následkoch nepodania žaloby. Oznámenie o popretí pohľadávky proti podstate, výzva na podanie žaloby zo dňa 02.02.2016, boli žalobcovi doručené dňa 18.05.2016. Žalobca podal žalobu dňa 30.05.2016.

6. S poukazom na § 87 ods. 1, 2, 7, 8 ZKR a § 144 ods. 1, 2; § 143 ods. 2 a § 231 ods. 1 písm. f/ zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSP“), krajský súd konštatoval, že žalobca podal žalobu v zákonnej lehote, pretože správkyňa mu Oznámením o popretí pohľadávky proti podstate zo dňa 02.05.2016, doručeným žalobcovi dňa 18.05.2016 v súlade so zákonom oznámila, že jeho pohľadávky 1 a 2 proti podstate neuznáva z uvedených dôvodov a zároveň ho vyzvala pre prípad, že sa nestotožňuje s dôvodom neuznania právneho dôvodu a výšky, aby sa najneskôr v lehote do 15 dní od doručenia výzvy domáhal žalobou podanou proti správcovi určenia právneho dôvodu a výšky neuznaných pohľadávok proti podstate. Žalobca podal žalobu podľa § 87 ods. 8 ZKR dňa 30.05.2016, teda v lehote 15 dní od doručenia výzvy.

7. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalovanej, že pohľadávkami proti podstate sú také pohľadávky na poisťnom na sociálne poistenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu (§ 87 ods. 2 písm. i/ ZKR). Charakteristickým znakom týchto pohľadávok je skutočnosť, že ide o verejnoprávne nároky, ktoré vznikli počas konkurzu a zároveň súvisia s prevádzkovaním podniku. Správny je aj názor žalovanej, že aby išlo o pohľadávku proti podstate, oba znaky musia byť splnené kumulatívne.

8. Krajský súd zdôraznil, že popretá pohľadávka č. 1 vznikla dňom 01.03.2016 na základe mesačného výkazu poisťného a príspevkov, ktorý bol žalobcovi za 1/2016 predložený dňa 18.02.2016, teda po vyhlásení konkurzu a popretá pohľadávka č. 2 vznikla dňom 01.04.2016 na základe mesačného výkazu poisťného a príspevkov, ktorý bol žalobcovi v mene úpadcu za 2/2016 predložený dňa 24.03.2016, teda po vyhlásení konkurzu. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, že zamestnávateľ - úpadca

sa nemôže stať dlžníkom sociálnej poisťovne skôr, než mu vznikne povinnosť zaplatiť a odvieť poisťné a skôr, než na základe mesačného výkazu poisťného a príspevkov sa stane zrejým suma poisťného na sociálne poistenie.

9. Žalobca sa teda nepochybne o výške poisťného na sociálne poistenie dozvedel až na základe predloženého mesačného výkazu zamestnávateľa (§ 231 ods. 1 písm. f/ ZoSP). Až po predložení mesačného výkazu poisťného mohol žalobca predpísať poisťné na konkrétnu sumu u dlžníka a túto si aj uplatniť, nakoľko až na základe predloženého mesačného výkazu má žalobca právo od platiteľa poisťného žiadať konkrétne plnenie. Uvedené skutočnosti teda odôvodňujú stanovenie vzniku pohľadávky na poisťnom na majetok úpadcu. V prejednávanej veci bol vyhlásený konkurz dňa 18.02.2016, pričom mesačné výkazy dlžného poisťného a príspevkov za mesiace január a február 2016 boli zamestnávateľom predložené až po vyhlásení konkurzu.

10. Druhou podmienkou, aby vznikli pohľadávky proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR je podľa krajského súdu splnenie vecného kritéria, t. j. musí ísť o pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, a ktoré súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu. Žalobca v konaní preukázal aj splnenie druhej hmotnoprávnej podmienky tým, že súdu predložil dôkaz o evidencii zamestnancov úpadcu nielen pred vyhlásením konkurzu, ale aj po jeho vyhlásení. Na základe uvedeného tak krajský súd vyhodnotil predložené dôkazy so záverom, že úpadca prevádzkoval podnik aj po vyhlásení konkurzu, čo medzi sporovými stranami ani nebolo sporné. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na tú skutočnosť, že žalovaná na základe predložených mesačných výkazov uhrádzala poisťné na sociálne poistenie aj po vyhlásení konkurzu priebežne bez toho, aby si žalobca poisťné za jednotlivé mesiace po vyhlásení konkurzu prihlasoval listom ako pohľadávky proti podstate. Posledný výpis žalovaná predložila za máj 2017 dňa 30.06.2017, so splatnosťou 30.06.2017, z čoho je zrejme, že do tohto obdobia bol úpadca hospodársky činným subjektom. Úpadca aj po februári 2016 zamestnával pracovníkov a jeho odvodová povinnosť naďalej trvala.

11. Krajský súd preto žalobe vyhovel, nakoľko na základe žalobcom predložených mesačných výkazov poisťného a príspevkov, ako aj splatnosti poisťného mal za preukázané, že skutočnosti nastali po vyhlásení konkurzu, úpadca bol aktívnym zamestnávateľom aj po vyhlásení konkurzu, poisťné na sociálnom poistení za mesiace január a február 2016 je pohľadávkou súvisiacou s prevádzkou podniku počas konkurzu a je preto pohľadávkou proti podstate.

12. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C. s. p.

13. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podala žalovaná odvolanie s poukazom na § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ C. s. p., v ktorom žiadala napadnutý rozsudok zmeniť tak, že žalobu súd zamietne a uloží povinnosť žalobcovi nahradiť žalovanej trovy konania a právneho zastúpenia.

14. Žalovaná v podanom odvolaní uviedla, že sa v celom rozsahu nestotožňuje s právnou argumentáciou súdu prvej inštancie a má za to, že postupovala správne, keď nárok žalobcu uhradila za február 2016 len v časti prináležiacej odo dňa 18.02.2016 do 28.02.2016, t. j. za obdobie po vyhlásení konkurzu súvisiace s prevádzkovaním podniku úpadcu počas konkurzu. Odvolateľka zdôraznila, že konkurzné konanie ako osobitné konanie sa spravuje výhradne ustanoveniami ZKR, ktoré jasným spôsobom upravuje akceleráciu záväzkov ako jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu, ktorá nastáva momentom vyhlásenia konkurzu. Z toho dôvodu je podľa žalovanej irelevantné odvolávať sa na zákon o sociálnom poistení, ako to robil počas celého konania žalobca.

15. Do pozornosti odvolacieho súdu žalovaná uviedla, že ak by si zamestnanec za rovnaké obdobie ako žalobca, teda od 01.01.2016 do 18.02.2016, uplatnil nevyplatenú mzdu, nejednalo by sa o pohľadávku proti podstate, a pritom časové hľadisko vzniku týchto pohľadávok (poisťné a mzda zamestnanca) je totožné.

16. Žalovaná s poukazom na § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR uviedla, že pri posudzovaní pohľadávky proti podstate žalobcu je rozhodujúce preukázať kumulatívne splnenie časového (vznikli po vyhlásení

konkurzu) a vecného kritéria (súvisia s prevádzkovaním podniku úpadcu). Časové kritérium pohľadávok vzniknutých z titulu neuhradenia poistného je spojené s okamihom ich vzniku, to znamená že pohľadávky, ktoré vzniknú nezaplatením poistného na sociálne poistenie sú pohľadávkami proti podstate, len ak vzniknú po vyhlásení konkurzu a v súvislosti s prevádzkovaním podniku úpadcu. Podľa odvolateľky sa krajský súd nesprávne vysporiadal s posúdením časového hľadiska, keď mal zato, že pohľadávky žalobcu vznikli po vyhlásení konkurzu, pričom za smerodajný údaj v danom prípade vzal deň doručenia mesačného výkazu zamestnancov úpadcu a tento deň považoval za deň vzniku poistného žalobcovi. Žalovaná popiera tento právny názor krajského súdu vychádzajúc z § 143 ods. 2 ZoSP, ktoré stanovuje, že poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné. Z uvedeného vyplýva, že opodstatnene pohľadávka musí vzniknúť skôr ako jej splatnosť, pretože je vylúčené, aby pohľadávka bola splatnou skôr ako vznikne. Poistné sa platí za kalendárny mesiac pozadu. Ak zamestnancovi trvalo poistenie len časť kalendárneho mesiaca, poistné sa platí len za túto časť.

17. Z vyššie uvedených skutočností je podľa žalovanej zrejmé, že časové kritérium pre uplatnenie pohľadávky proti podstate žalobcom nebolo v danej veci splnené z toho dôvodu, že žalobca si ako pohľadávku proti podstate uplatňoval verejnoprávne pohľadávky, ktoré vecne súvisia s obdobím pred vyhlásením konkurzu (t. j. 01.01.2016 do 18.02.2016), kedy aj vznikli.

18. Ďalej žalovaná zdôraznila, že v januári roku 2016 ani v prvej polovici februára 2016 neprevádzkovala podnik úpadcu, pretože v danom čase nebol vyhlásený konkurz na jeho majetok, ktorý bol vyhlásený až zverejnením v Obchodnom vestníku č. 32/2016 dňa 17.02.2016 (s účinkami od 18.02.2016) a odôvodnene nemohla ani v danom čase pridelovať zamestnancom úpadcu žiadnu prácu. Z toho dôvodu podľa žalovanej, žalobca nesplnil vecné kritérium, a preto uplatňované pohľadávky nie je možné považovať za pohľadávky proti podstate. Rovnaký právny názor bol konštatovaný aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.05.2017, sp. zn. 16CoKR/9/2016.

19. Žalovaná taktiež uviedla, že v priebehu konania upozorňovala súd prvej inštancie na skutočnosť, že síce vo väčšine zo žalobcom predložených súdnych rozhodnutí je predmetom konania popretie pohľadávok proti podstate vyplývajúcich z neuhradeného poistného na sociálne poistenie, avšak obsahovo žiadnym spôsobom nesúvisia s prejednanou vecou. Všetky žalobcom predložené rozhodnutia súviseli s výpoveďou zamestnancov a teda správcom tvrdenou neexistenciou výkonu práce počas výpovednej doby alebo neuspokojením pohľadávok z titulu dávky garančného poistenia. Z tohto dôvodu sa nedajú aplikovať na tento spor, pričom súd prvej inštancie relevantným spôsobom neozrejmil svoje myšlienkové pochody a vyvedené právne závery. Napadnutý rozsudok je preto podľa žalovanej arbitrárny, neúplný a hlavne nepresvedčivý, čo je v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež aj so zásadami spravodlivého procesu podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

20. Žalobca k podanému odvolaniu žalovanej uviedol, že sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, a preto navrhuje, aby odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie krajského súdu. Zdôraznil, že svoje pohľadávky si riadne a včas prihlásil do konkurzného konania v zmysle ZoSP, ZKR, zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve a zákona č. 43/2004 Z. z. o starobnom dôchodkovom sporení.

21. Žalobca má za to, že zamestnávateľ je povinný odvieť poistné za zamestnancov v sumách uvedených vo výkaze poistného, ktorý je súhrnom všetkých odvodov poistného zaťažujúcich mzdy všetkých zamestnancov (jednotlivo i súhrne) za príslušné mesačné obdobie v lehotách stanovených zákonom. Poistné, ktoré platí a odvádza zamestnávateľ je splatné v deň určený na výplatu príjmov, ktoré sú vymeriavacím základom zamestnancov. Podľa § 142 ods. 1 ZoSP, sa platí na účet Sociálnej poisťovne v štátnej pokladnici za kalendárny mesiac pozadu, ak tento zákon neustanovuje inak. Vzťah poisťovňa - zamestnávateľ, nie je možné charakterizovať ako záväzkový vzťah dlžníka a veriteľa, ale ide o vzťah verejnoprávny založený na zákonom oprávnení Sociálnej poisťovne na poistné a zákonnej povinnosti zamestnávateľa zaplatiť a odvieť poistné.

22. Čo sa týka časového hľadiska, žalobca uviedol, že ZKR hovorí iba o poistnom po vyhlásení konkurzu, avšak nedefinuje u pohľadávok proti podstate splatnosť poistného na sociálne poistenie. Splatnosť poistného, v tomto prípade týkajúca sa zamestnávateľa, je definovaná zákonom *lex specialis*, t. j. zákonom č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Zamestnávateľ - úpadca sa nemôže stať dlžníkom Sociálnej poisťovne skôr, než mu vznikne povinnosť zaplatiť a odvieť poistné a skôr, než na základe mesačného výkazu poistného a príspevkov sa stane zrejým suma poistného na sociálne poistenie. Žalobca zdôraznil, že mesačný výkaz predkladá zamestnávateľ - úpadca. Na podporu svojich tvrdení žalobca predložil rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Sžso/5/2011; rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4CoKR/27/2013 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8CoKR/20/2016.

23. Žalobca ďalej zdôraznil, že z § 143 ods. 1 ZoSP nevyplýva, že poistné pre žalovanej je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné. Uvedené ustanovenie platí pre fyzickú osobu, SZČO. Podľa § 143 ods. 2 ZoSP, poistné je splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa platí poistné. V prípade žalovanej je to pri pohľadávke za mesiac 01/2016 v sume 8054,47 eur poistné splatné 01.03.2016 a za mesiac február 2016 poistné splatné dňa 01.04.2016. Žalovaná mesačný výkaz poistného a príspevkov za január 2016 predložila žalobcovi 18.02.2016 a za február 2016 predložila 24.03.2016, teda po vyhlásení konkurzu.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že v uvedenom spore je preukázané, že jeho pohľadávka vznikla po vyhlásení konkurzu a ide o pohľadávku, ktorá predstavuje poistné na sociálne poistenie, ktoré má zákonnú povinnosť odvádzať zamestnávateľ, t. j. úpadca. Ak správca úpadcu zamestnancom úpadcu neprideluje po vyhlásení konkurzu prácu a napriek tomu, že reálne ide o zamestnancov úpadcu, jedná sa teda o prekážku na strane zamestnávateľa, ktorá nemá žiadny vplyv na existenciu jeho povinnosti platiť poistné. Prevádzkovanie podniku nemá preto vplyv na povinnosť zamestnávateľa - úpadcu správcu platiť poistné, rovnako nie je možné uvedenú prekážku v práci na strane zamestnávateľa stotožňovať s tým, že nedochádza k prevádzkovaniu podniku počas konkurzu. Najvyšší súd SR v odôvodnení pojem „prevádzkovanie podniku počas konkurzu“ vykladá v súlade s § 5 Obchodného zákonníka, t. j. aj ako existenciu podniku prostredníctvom aj jeho nehmotnej zložky. Teda personálnej časti, pričom ak k jeho ukončeniu, t. j. zániku pracovného pomeru všetkých zamestnancov ku dňu vyhláseniu konkurzu nedošlo, dochádza preto pri realizácii úkonov v súvislosti touto personálnou zložkou k prevádzkovaniu podniku, v súlade s ktorým žalobcovi vznikla pohľadávka.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie, bez nariadenia pojednávania, viazaný rozsahom odvolania, odvolacími dôvodmi a zisteným skutkovým stavom súdom prvej inštancie (§ 379, § 380 ods. 1, § 383 C. s. p.), prejednal odvolanie a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je opodstatnené.

26. Predmetom konania je návrh žalobcu o určenie, že jeho pohľadávka vzniknutá z titulu nezaplateného poistného na sociálne poistenie za obdobie január 2016 vo výške 8.054,47 Eur a za obdobie február 2016 vo výške 3.206,84 Eur je pohľadávkou proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí určil, že dotknutá pohľadávka je pohľadávkou proti podstate.

27. Vo svojom odvolaní žalovaná namietala zákonné dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d/ C. s. p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.). Žalovaná nesúhlasí s právnym názorom krajského súdu, a to s poukazom na § 143 ods. 2 ZoSP, ktoré stanovuje, že poistné je splatné do ôsmeho dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, za ktorý sa platí poistné s tým, že časové kritérium pre uplatnenie pohľadávky proti podstate žalobcom nebolo v danej veci splnené.

28. Podľa § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poistnom na zdravotné poistenie, poistnom na sociálne poistenie, príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, ak súvisia so s prevádzkovaním podniku počas konkurzu.

29. Podľa § 141 ods. 2 ZoSP, za zamestnanca odvádza poistné na nemocenské poistenie, poistné na dôchodkové poistenie a poistné na poistenie v nezamestnanosti zamestnávateľ. Zamestnávateľ vykoná zrážku poistného na nemocenské poistenie, poistného na dôchodkové poistenie a poistného na poistenie v nezamestnanosti, ktoré je povinný platiť zamestnanec.

30. Podľa § 142 ods. 1 veta prvá ZoSP, poistné sa platí na účet Sociálnej poisťovne v Štátnej pokladnici za kalendárny mesiac pozadu, ak tento zákon neustanovuje inak.

31. Podľa § 143 ods. 2 ZoSP poistné, ktoré platí a odvádza zamestnávateľ, je splatné v deň určený na výplatu príjmov, ktoré sú vymeriavacím základom zamestnanca. Ak je výplata týchto príjmov pre jednotlivé organizačné útvary zamestnávateľa rozložená na rôzne dni, poistné je splatné v deň poslednej výplaty príjmov zúčtovaných za príslušný kalendárny mesiac. Ak nie je taký deň určený, poistné je splatné v posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, za ktorý sa platí poistné. Ak deň splatnosti poistného prípadne na sobotu a na deň pracovného pokoja, poistné je splatné v najbližší nasledujúci pracovný deň.

32. Podľa § 231 ods. 1 písm. f/ ZoSP, zamestnávateľ je povinný predkladať pobočke výkaz poistného za príslušný kalendárny mesiac v lehote splatnosti ním odvádzaného poistného v členení na jednotlivých zamestnancov a na jednotlivé druhy poistenia a predkladať na výzvu podklady na zistenie správnej sumy poistného.

33. Pre vznik pohľadávky je dôležité, aby boli súčasne splnené 2 právne skutočnosti. A to predloženie mesačného výkazu za príslušný mesiac, z ktorého je zrejma suma, ktorú je povinný platiť zamestnávateľ; splatnosť poistného na základe predloženého mesačného výkazu, pretože až vtedy vznikne pohľadávka. Dátum splatnosti v prípade poistného na sociálne poistenie podľa zákona o sociálnom poistení predstavuje zároveň dátum povinnosti zaplatiť poistné. Odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 143 ods. 2 ZoSP poistné, ktoré platí a odvádza zamestnávateľ, je splatné v deň určený na výplatu príjmov, ktoré sú vymeriavacím základom zamestnanca. V danom prípade žalovaná predložila žalobcovi mesačný výkaz za mesiac 01/2016 dňa 18.02.2016 a za mesiac 02/2016 dňa 24.03.2016 (všetko po vyhlásení konkurzu dňa 18.02.2016), tieto mesačné výkazy preukazujú vznik pohľadávky s tým, že poistné na sociálne poistenie po vyhlásení konkurzu je pohľadávkou proti podstate (§ 87 ods. 2 písm. i/ ZKR). Tento právny záver je v súlade právnym záverom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 10.09.2015, sp. zn. 5ECdo/47/2014, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 1/2016, ako judikát č. 5, v ktorom sa určuje aj časové kritérium pre uplatnenie pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie za zamestnancov úpadcu.

34. V súvislosti s námietkou žalovanej, že v spornom období neprevádzkovala podnik úpadcu a nemohla pridelať zamestnancom úpadcu žiadnu prácu, odvolací súd odkazuje na právne závery dovolacieho súdu vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.09.2017, sp. zn. 3Obdo/9/2017, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 9/2018 ako judikát č. 94, podľa ktorého pohľadávky na poistnom na sociálne poistenie za zamestnancov úpadcu, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu, súvisia s prevádzkovaním podniku počas konkurzu, a preto predstavujú pohľadávky proti podstate v zmysle ustanovenia § 87 ods. 2 písm. i/ ZKR. Uvedené platí aj v prípade, ak zamestnancom úpadcu správca konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu nepridelať žiadnu prácu a tiež, ak správca ukončil so zamestnancami úpadcu pracovný pomer a plynie im výpovedná doba.

35. Odvolací súd preto aj s prihliadnutím na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil ak určil, že pohľadávky žalobcu vzniknuté z titulu nezaplateného poistného na sociálne poistenie za mesiac január 2016 vo výške 8.054,47 Eur a za

mesiac február 2016 vo výške 3.206,84 Eur sú pohľadávkami proti podstate podľa § 87 ods. 2 písm. i / ZKR.

36. K ostatnej námietke žalovanej, že krajský súd dostatočne napadnuté rozhodnutie neodôvodnil, keďže je arbitrárne, neúplné a hlavne nepresvedčivé, odvolací súd uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby všeobecný súd sa stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami, a predstavami strany sporu, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom stranám sporu musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (uznesenie Ústavného súdu SR z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04).

37. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že prvoinštančný súd postačujúco odôvodnil napadnutý rozsudok, jeho zdôvodnenie ako celok spĺňa parametre zákona na odôvodnenie rozsudku, je v ňom vysvetlené, z ktorých dôkazov súd pri rozhodovaní vychádzal, aj ako vec - zistený skutkový stav - právne posúdil.

38. S poukazom na to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový a právny stav, z ktorého vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 31.01.2019, č. k. 3Cbi/9/2016-138, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

39. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 a § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou v odvolacom konaní bol žalobca, ktorému vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže si však žalobca žiadne trovy neuplatnil, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

40. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom

plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.